

"העולם הזה", שבעות החרשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תני אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136 • מען מברקים: "עולמו" • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורכת-בית: יוסי שרון • עורכת כותב: ענת ישראלי • צלמי מערכת: ציון צפירי וגילה רזין • ראש המינהלה: אברהם פרימן • מחלקת המודעות: רפי זכרנו • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תניאביב, רחוב בני אביגדור, הפצה "גר" בע"מ • גלוניות: צינגורפיה "כספי" בע"מ.

לה, אבל לא ידעתי איך. זקנים עקשניים, בסביבה מגורים מהודרת, עדיין לא היו לי בקאריירה. אז הרבצתי לו בנשק האחר הקטלני והגורא שברשותי - הג'ורה. פתחתי עליו פה - פחד אלוהי להיזכר. סיננתי עליו באופן שקט, מדוד וקצוב, רעל טהור וירוק, עשרים וארבע קאראט. הוא הרגין לי את החיים - מוות!

נראה שהעלבתי אותו נורא, כיוון שב- שבריר של שניה ראיתי מול עיני איך הלמליה הדיכה הופך כלב נושך. ועל כל מיקרה, שמישהו אולי ראהו בקלונג וקל קלחו, כדי להסיר לי ספק שמי יודע, אולי הנץ בלב מישו - התחיל לערוך לי שעוריה הגונה עד לב השמיים.

קיא ירי

San Diego Jewish Press

Heritage

Comment & Opinion

VIEWPOINT

Explaining Politics of Avnery

By Rabbi Israel Koller
Charleston, W. Va.

In addition, as a member of the Knesset, Avnery sponsored your readers may be interested in his domestic views.

הכתבה בעיתון "הריטינג" המסורת של יוברט האמפרי ועדלי סטיבנסון

"התינוך שלך!" התחיל לצעוק, כשהוא מוצא פיתאום עניין להאחו בו. "ראיתי איך נסעת איתו על הבריכים!"

הבת שלי המשתקת בהנה המכוננת ה- חונה. באמת היתה ישובה כל הזמן על בירכי, ומי שהסתכל יכול לראות איך צידקתו נוקבת שמיים.

זעמו של החמרמן הזקן נסק לגבהים. הוא רדף אותי עד לתוך חנות, והתחיל לצרוח גם שם, למיקרה ומישהו לא יודע באיזה עניין יש לו קשר איתי - אם אני יודעת מה אני עושה כשאני מסיעה את הבת שלי על הבריכים.

גירשו אותו מהחנות, אבל האיש עוד לא סיים. הוא היה כבר בעיצומו של אמוק צדקני, מגוע טאטאסלבסקי טהור. רק גבר, שגעו לו ישר באשכים, יכול להשתולל כך. בתי, "הנוסעת", שהמציא ברגע נואש אחד - בוודאי ובוודאי שלא היתה עילה מספקת לטירוף שאחו בו.

הוא הוציא נייר ועיפרון, ובחשיבות מנופחת רשם את מיספר מכוננת. חזרתי הביתה, סיפרתי על הקטריה ושכחתי ממנה. יש כל מיני דגים בים, ובכן, שכחתי תקרית זו מוקדם מדי. החיה הזקנה, הפצועה, לא מצאה מנוח לגישי- מטה הנעלבת, ושיגרה מיכתב למישרה. לא נושך במיכוננים, אז במיכתבים. מה

לעשות. זכותו להתפרק. זכותו הלגיטימית. המישרה שיגרה מיכתב אלי. מה לעשות. זכותו לבדוק עניין. זכותו הלגיטימית. קיבלתי הזמנה למישרה, להתייצב "דחוף" כשבידי כל הרישיונות.

הרמתי טלפון לסמלת החתומה על העסק, לברר את מי דרסתי, ומאיו סיבה. אני בן-אדם עסוק, ולפעמים שוכחתי לציין אירועים כאלה בין רשימות-הקניות שלי. תחילה לא רצו בכלל לגלות לי, אחר כך התרצו, הסבירו לי מה האשמה. הס- ברתי לסמלת בדיוק את כל העניינים, והיא דווקא הבינה, אבל גם לחנטריש כזה הם עובדים בשיטת התבוא-פה-אצלי.

מה חשבו? שאם אבוא מהרצליה עד דר-לוד (1), אטעה חמישים פעם בדרך בחום הלוהט, עם כל מיני מחלפים לא מוכרים, אשתגע מהבעייה עם מי להשאיר את התינוקת שפגיעה אחת בלוח-הזמנים שלה הורסת לי יממה שלמה, אשרוף בנוזן יקר, ואז יוצצו "עובדות" חדשות? טלפון בשביל לסגור טימטום כזה כבר לא טוב? אנשים פנויים שם לפיקנטריות? נופל להם עניין כזה, זה להם, כנראה. עשו לי "הנחה" שאבוא כשאמא שלי תחזור מחוץ-לארץ, כי אני את בתי לא משאיר עם אף אחד אחר.

בינתיים שלחתי עובד של בעלי כשבידו הרישיונות, ואת הסיפור הרי כבר שמעו ממני. אבל זה לא הספיק לרס"ר.

"אישית" הטעמה, "אישית" לא עזר לי כלום, ואת רשימת-הבלהות שמניתי לעיל עם הדלק, הנמן שאין, וכל הבלגן, נאלצתי לעבור. ולא לשכוח עבור מה!

"כשהמישרה חוקרת", אמרה לי, ואני השתגעתי על המקום ביגלל הקפקא, אז אסרו להפריע לה.

"חוקרת", אמרה לי, "חוקרת!" איזו מילה של קג"ב בהקשר הזה שלי! בל- שים! חקוק! סירנות! "חוקרת!"

בחדר מלא אנשים קיבלה אותי גברת עליזה וקולנית, מתפרצת בעוז מכל פתח במדים.

והמישרה לא מטפלת בזה, מחוסר עינין ציבורי, או על דבר כזה אין ראש אחד בכל המישרה שביני את האיוולת, את ביבוב-הזמן והטימטום של כל העסק?"

"לא", חיכה השריף ברשעות.

קראתי תגר גדול מדי על כושר שיפור טה, ועל דבר כזה לא עוברים בלי נקמות. אורח המאבד את שלוותו בחברתה, זו עוד קרקפת לתוך התגורה העמוסה, "ייתה מישפט", חיכה לי בסיפוק, כיוון שבועם עצור הסברתי כמה אין לי זמן לבובו על שטויות, ולא יבחוש כמוני יכנה את העבודה שלה על כל ההליכה, "שטויות".

מי החמור שהתלונן - זאת לא הסכימו לגלות. עד היום אני לא יודעת. זה חסוי וסודי. שימות עם כל החסוי שלו, כבר לא רוצה נקמות, לא רוצה צדק, לא רוצה כלום, רוצה רק שיעזבו אותי מכל העסק. אזוני המפכ"ל, אתה חושב שיש לי צ'אנס?

עד כאן סיפורה של אודטה, אני מקווה שאילנה אלון תענה במדורה החדש גם על השאלות המתעוררות בו.

מיכתב
מקליפורניה

מיכתב שקיבלתי השבוע מאמריקה הזכיר לי נשכחות. שלמה הררי היה קצין-מישרה בכיר, כאשר עבר אלינו והפך ראש מינהלת העולם הזה. זה היה בראשית שנות ה-50. לאחר מכן החליט להתמסר לפסי- כולוגיה, ירד לארצות-הברית, הפך שם פרופסור ואף כתב ספר-לימוד בשטח זה. שמו עתה הרבט הררי, והוא חי בסאן-דייגו, קליפורניה.

במיכתבו קטע לי קטע של העיתון היודי המופיע באותה עיר, הריטינג ("מרשה"), שבו פורסם מיכתב של הרב ישראל קולר מצ'ארלסטון, וסטיוורג'יניה, כתגובה על כתבה של בעלי-טור יהודי שפורסם באותו עיתון. הנושא: "דיעותיו של אבנרי".

הרב מגיב על ההתקפות עלי שנכללו באותה כתבה, אלה היו מסוג ההתקפות הרגילות, המופצות נגדי על-ידי מנגנון- התעמולה הרישמי של ממשלתי-ישראל, באמצעות סוכניה בקהיליה היהודית שם. חדלתי מזמן להתרגש מהן, אני מתואר בהן כקומוניסט, כפאשיסט, כעושר-ישראל, כפורנוגראף ומה עוד, אין בכך חדש.

לעומת זאת היה הרבה חדש במיכתבו של הרב. הוא יצא להגנתו ולהגנת העולם הזה, קובע שאני ממשך במיטב המסורת של הליברליזם האירופי, "אבנרי פועל במיסגרת המסות של המיפלגה ה- דמוקרטית של יוברט האמפרי, עולי- סטיבנסון ואטס קיפור... שבוענו תמך בשיויון-זכויות לגשים, בשיויון דתי ל- זרמים הלא-אורתודוקסיים ביהדות, בנשור אין אזרחיים למי שאינם יכולים להינשא בדרך דתית, בביטול המימשל הצבאי ל- ערבים בישראל ובמינוי אומבוסדמאן... הוא עומד על המישר נגד הסחף בזכויות- האזרח ונגד הניצול-לרעה של כוחות ה- מישרה".

"עד לפני חצי שנה" מעיר שלמה הרבט הררי, "לא היה עיתון זה מפרסם מיכתב כזה לעולם!"

מיכתב
בברלין

מיכתב מסוג אחר קיבלתי מאלה שטרנברג, מורה ישראלית מתל-אביב, שי ביקרה בגרמניה. זהו העתק של מיכתב ששלחה לי-י"ר הקהיליה היהודית בברלין. הגברת שטרנברג מספרת כי בעת בני- קור בבית הקהילה היהודית בברלין, בי- רחוב פאואנג, מצאה בסיפרייה שלו רק עותקים ישנים של העולם הזה. כאשר שאלה היכן הגליונות החדשים, נאמר לה כי שוב אין מזמינים את השבועון, מכיוון ש"אינו חשוב".

המורה הישראלית מודיעה במיכתבה ל- י"ר הקהילה כי העולם הזה הוא שבועון חשוב מאוד, מאחר שהוא מדווח על ה- זרמים השונים בישראל, "שמה זוהי הפ- ליה לרעה של כתבי-עת אופוזיציוני?"

שאלה את העסקן היהודי, לזאת קוראים שאלה ריטורית.

מיכתב מקליפורניה